

Nom de la dinàmica: Negociem!

Temps aproximat: 55 minuts (presentació de l'alumnat, 5 minuts; dinàmica de comunicació, 15 minuts; cadena comunicativa, 10 minuts; dinàmica de les situacions, 15 minuts; tancament, 10 minuts).

Habilitats que es treballen:

Negociació i rebuig: expressar amb claredat, i de manera apropiada, segons el context i la cultura, allò que sentim, pensem o necessitem. Comunicació interpersonal: establir i conservar relacions interpersonals significatives, així com ser capaços de posar fi a les que ens impedeixen el creixement personal. Comunicació verbal/no verbal, escolta activa, expressió de sentiments, opinar sense culpar i rebre opinions de manera adequada.

Participants: alumnat d'ESO.

Material: papers, bolígrafs o retoladors, ordinador/projector, fotocòpies amb les habilitats, pissarra i retoladors de pissarra i, si pot ser, portafolis.

Desenvolupament:

1. **Presentació de l'alumnat:** demanarem que l'alumnat es presenti a partir d'aquestes idees:

*Una qualitat - Una responsabilitat - Una motivació - Un sentiment - Una càrrega - Un objectiu -
Una ocupació*

Cadascú decidirà com es vol mostrar i què vol destacar. Trobarem alumnes de tot tipus, que responen totes les idees projectades, que no diuen res i necessiten que se'ls facin preguntes... Segons la quantitat d'alumnes i el temps disponible, també podem posar límits i dir que n'han d'escollir dues.

2. **Dinàmica de comunicació:** com m'explico? Com escolto?

Demanarem una persona voluntària que haurà d'explicar un dibuix a la resta del grup. Per fer-ho, ocuparà el lloc del/la docent. Li donem un dibuix com el que hi ha al final d'aquest document. Es poden fer moltes versions d'aquesta mateixa idea o bé fer algun altre tipus de dibuix, depenent de l'habilitat del grup per comunicar-se, escoltar i entendre. Si fem diferents models, hi haurà més alumnes que ho puguin provar.

La persona escollida no ha d'ensenyar el dibuix a la resta de classe. Ha d'explicar-lo i els altres han de dibuixar-lo en un full. Les persones que dibuixen no poden fer preguntes. Repetirà la mateixa instrucció dues vegades. Caldrà parar atenció a: la ubicació del full, l'espai que ocupa, el nombre de figures i la seva col·locació.

Quan acabi l'explicació s'ensenyen els dibuixos i mirem els encerts i els errors. Per seguir fem la reflexió: què ens ha fet entendre millor les instruccions? Quina informació ens ha faltat? Hem tingut dubtes com a grup? Deixàvem que es concentrés en el que estava explicant? Ha fet l'explicació de forma clara i ordenada?

Després demanem una altra persona voluntària, o bé podem dir-li a la mateixa persona que ho acaba d'explicar si ho vol tornar a intentar amb un altre dibuix semblant (si el grup no ha fet el dibuix gaire bé).

3. **Cadena comunicativa:** demanem a 5 persones que surtin fora de l'aula per fer de voluntàries, que no pateixin que no farem res burlesc ni ofensiu.

Explicuem a la resta del grup que aquestes persones hauran d'entrar d'una en una. La persona que condueix el grup explica a la primera en entrar una història que haurà d'explicar a la següent, i així fins a 5. Cal tenir la història escrita, perquè ens interessa veure què es modifica, què s'inventen, amb què es queden...

Posem un exemple de text, però pot ser qualsevol escrit inventat que s'adapti als interessos o a les necessitats del grup. És interessant posar més d'un personatge, més d'un lloc, detalls numèrics... Aquest exemple és una història llarga, però es pot escurçar.

Text:

Ahir escoltava a la ràdio el programa Islàndia. Feien una entrevista a en Joaquín Cortés Martínez, que havia estat condemnat al corredor de la mort, del 1997 al 2001, als Estats Units. Per sort, el suport popular li va permetre fer un segon judici on es va demostrar que era innocent. En total, es va passar 5 anys pres, 3 al corredor de la mort.

Li fan l'entrevista arrel de l'èxit de la sèrie El corredor de la muerte, que explica la història d'en Pablo Ibar, que actualment està condemnat a cadena perpètua i pres des del 1994.

En Joaquín diu:

Al principi va ser un malson. Tot és molt complicat als Estats Units; hi ha d'haver almenys un sistema, uns jutges, un fiscal... que estiguin d'acord amb la teva causa,

ells han de voler obrir la porta perquè tu puguis sortir. En entrar al corredor jo em vaig posar a plorar, tenia tantes sensacions, em sentia traït per tot i per tothom. Vaig perdre la fe en la humanitat, en la gent, en la família. I pensava que estava allà, que em matrien per una cosa que no havia fet. El recolzament va ser la meva esperança. Va ser un procés lent. Primer va començar amb la visita dels pares, i llavors cartes i més cartes, cada vegada més. Però, inicialment, volia tirar la tovallola.

Sortia 2 cops per setmana, una hora i mitja. Sempre emmanillat de peus i mans i lligat amb les cadenes, amb dos vigilants, un a cada costat. Després venia la dutxa, 8 minuts on et treien les cadenes. La cel·la feina 2,5 per 1,5 metres.

Els primers mesos van ser molt complicats amb els funcionaris. Faltes de respecte, i per qualsevol cosa que fessis malament podies rebre cops. Em pregunto què pensaven aquests treballadors sobre els presos? Jo abans d'entrar creia que tothom que estava al corredor era un assassí i que mereixia ser allà...

Dono gràcies de poder estar aquí i ara amb vosaltres.

Avui en Joaquín viu a València, té 7 fills i ja és avi. S'ha enamorat d'una dona molt especial que l'acompanya en tot moment, i és qui l'ajuda a seguir endavant, com els seus fills i filles, que li donen forces per sentir-se lliure i viu.

4. **Dinàmica de les situacions:** es tracta de fer un *role-playing* a partir de diferents propostes. Depenent de la situació plantejada, triarem les persones voluntàries corresponents. Els demanem que interpretin el rol d'un personatge. Cal explicar-los la situació fora de l'aula, o fer que ho llegeixin en un paper, però que la resta no ho sentin. Les situacions es poden preparar segons les necessitats del grup i el que ens interessi posar en joc, i en paraules. Poden ser casos tancats o bé tenir un final obert, on han d'improvisar com acabarien la situació. Després de representar cada situació parlem amb els l'alumnat sobre com han estat, com s'han sentit, què ha passat, què els hi ha semblat... I després obrim un torn de preguntes amb el grup: què heu vist, com us ha fet sentir, què hauríeu fet diferent?

A continuació trobareu alguns exemples per treballar la gestió de les emocions i la col·laboració i treball en equip

Casos tancats:

1. Sou 5 vivint en una casa: la mare i la parella, un fill de tots dos i altres dos de la mare, fruit d'una relació anterior. Hi ha conflictes de convivència i normes. Gairebé no us parlen. Un dels fills d'ella demana diners a la parella per sortir de festa. Ell li dona sense cap problema després de fer-li un discurs moral.

Això passa mentre esteu sopant, i tothom opina...

- Mare: no aprova que li doni diners.
 - Germà de la mateixa mare: hi està molt d'acord, i vol que també n'hi doni per comprar-se un joc.
 - El fill de tot dos: demana a tots que es comportin, el seu pare ja ha decidit i avui serà així.
2. Us han demanat que feu un treball de grup, entre 3 o 4 persones. Falta un dia per entregar el treball i encara cal fer molta feina: distribuir els continguts, corregir l'ortografia, revisar l'estructura del treball, fer la portada i l'índex, posar les cites... Us costa comunicar-vos entre vosaltres i heu d'arribar a acords.
- Un personatge fa de preocupat i manaire. Treballa poc i es queixa molt.
 - Un personatge fa de *passota*, li és igual aprovar o no.
 - Un altre fa de mediador i intenta anar al gra.
 - Un domina força bé el tema del treball, hi entén i treballa molt.

Finals improvisats:

1. Sou 5 vivint en una casa: la mare i la parella, un fill de tots dos i altres dos de la mare, fruit d'una relació anterior. Hi ha conflictes de convivència i normes. Gairebé no us parreu. Un dels fills d'ella (d'uns 20 anys, considerat mal estudiant i aficionat a les motos) demana diners a l'home per sortir de festa. Ell li dona sense problemes després de fer-li un discurs moral. Això passa mentre esteu sopant, i tothom opina...
2. Us han demanat que feu un treball de grup, entre 3 o 4 persones. Falta un dia per entregar el treball i encara cal fer molta feina: distribuir els continguts, corregir l'ortografia, revisar l'estructura del treball, fer la portada i l'índex, posar les cites... Us costa comunicar-vos entre vosaltres i heu d'arribar a acords.
5. **Tancament:** podem acabar la sessió demanant a l'alumnat que digui una o dues paraules referents al que han viscut, a com s'han sentit. Està bé agrair cada paraula, sense entrar a jutjar-la.

FONT: Equip del «Sigues Tu» de Dipsalut

